

TORONYIRÁNY

XVI. 35.

2022. augusztus 28.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

Jézus látja, hogy a farizeusok válogatják a helyeket, s a helyfoglalással akarják kiemelni rangjukat. Jézus „ranglistája” azonban egészen más, ahogyan egyszer apostolainak kifejti: „Köztetek ... a legnagyobb legyen olyan, mint a legkisebb, és az előljáró olyan, mint a szolga. Ki nagyobb: az asztalnál ülő vagy az, aki föl szolgáló? Ugye, az asztalnál ülő? Én mégis úgy vagyok köztetek, mint a szolga.” (Lk 22, 26-27.)

Ez a jézusi alaptörvény az utolsó vacsorán hangzott el. Ennek szellemében világos a mai evangélium története is: Isten országában az emberek közti kapcsolatot és rangot nem az önérdék vagy a szokás határozza meg, hanem a szeretet és az alázat. A szegények, a bénák, a vakok, a sánták nem jelentenek rangot a házigazdának, ezeket nem is hívja meg. Isten országában azonban az a nagy érték, ami a krisztusi rangsorolás alapja: az önzetlenség, a viszonzást nem váró szeretet, az Istenért végzett jótett. Ha Istenért végzünk valami jó cselekedetet, tulajdonképpen Isten jóságát és irgalmát viszonzozzuk felebarátunkon keresztül. A mi jóságunkban Isten jósága él tovább, s az élteti és virágoztatja fel az Országot.

Ez a jézusi magatartás csak a hit, a végső kiteljesedés és a feltámadás távlatában fogható fel igazán: „Visszakapod majd az igazak feltámadására.” Ebben a perspektívában élni más hívások és vonzások ellenére talán nem könnyű, de értelmes, igazi keresztény feladat.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Sir 3,19-21.30-31** A valódi nagyság egyik ismérve az alázat, a gögös, nagyképű ember észre sem veszi, hogy milyen súlyos beteg.
- Zsid 12,18-19.22-24** Mi már nem az Ószövetségben megszokott módon kerülünk kapcsolatba Istennel, hanem Krisztus embersége által közvetlenül.
- Lk 14,1.7-14** Jézus egy meghívást elfogadva tanítást ad az alázatról és a nagylelkűségről a házigazdának és a többi vendégnek.

Buzdítás a szegénységre és a nagylelkűsége

A „példabeszéd” (parabolé) szót nem vehetjük itt teljesen a megszokott értelemben. Hiszen nem egyszerűen képszerű, szemléltető leírás következik, hanem olyan kommentár, amelyet Jézus egy konkrét eseményhez fűz: ahhoz, hogy a vendégek az első helyeket foglalják el. A „példabeszéd” kifejezés ezen a helyen arra utalhat, hogy a buzdításnak tágabb értelme is van. A Jézus által javasolt magatartásforma nemcsak az étkezésekre vonatkozik, hanem az emberi élet minden területére. Minden helyzetben a szerénységnek és az alázatnak kellene meghatározni az emberi cselekvést, mert az Isten az alázatosokat szereti. Ahogyan a buzdításban említett házigazda, úgy Isten is megalázza a nagyravágyókat, de felmagasztalja az alázatosokat. Az Istenre való utalást, s ezzel együtt a korábbi „profán” jótanács vallásos síkra való áthelyezését a 11. versben találjuk meg.

Az evangéliumok más helyen is említést tesznek arról, hogy a farizeusokra, de különösen is az írástudókra mennyire jellemző volt a becsvágy, amely többek között abban mutatkozott meg, hogy előszeretettel foglalták el az első helyeket a zsinagógában és a lakomákon (vö. Mk 12,39 párh.: Lk 11,43). Jézus a jelen esetben is hasonló magatartásra lesz figyelmes: a vendégek a főhelyeket keresik ki maguk számára. A görögökhöz hasonlóan a zsidók is az étkezéseknél az asztalt nem ülve, hanem kereveten heverve vették körül. Egy-egy kereveten három személy fért el. A tiszteletbeli hely az asztal felső végén vagy pedig a középső kerevet közepén volt. Jézus idejében a rang alapján határozták meg, hogy ki legyen a tiszteletbeli hely, a későbbi időben (kb. a 4. századtól) az életkor alapján.

Jézus tanácsa az, hogy a vendég ne az első helyet keresse ki magának. Jöhet ugyanis nála rangosabb személy, akinek át kell adnia a helyet, s ha nincs más szabad hely, az utolsó helyre kell távoznia. Mindez természetesen nyilvános megszégyenülést jelent számára. A tanács második fele, amely az első résszel párhuzamos felépítésű, de ellentétes tartalmú, a helyes eljárást mutatja be. A vendég foglalja el szerényen az utolsó helyet. A házigazda úgyis a neki szánt helyre fogja őt felvezetni. Így megszégyenülés helyett megtiszteltetésben lesz része a meghívottak előtt. Jézus buzdítása nem új, hiszen az ószövetségi bölcsességi irodalomban is találhatók hasonló jellegű tanácsok: „Ne tolakodjék a király színe elé, ne akard a nagyok helyét elfoglalni! Jobban jársz, ha hívnak: >Gyere ide följebb!<, mint ha elküldenek az előkelőbb elől”. (Péld 25,6 köv.).

A vendégekhez intézett buzdítás utolsó mondata (11. v.) emeli kifejezetten vallási szintre az előző megfontolásokat. Ami már az embe-

ri étkezések szintjén érvényes, az méginkább érvényes lesz az ítéletkor. Ahogy a házigazda megszegényíti a nagyravágyót, és megtiszteltetésben részesíti az alázatost, ugyanúgy cselekszik majd Isten is, amikor az emberek magatartását ítélet alá veti. Isten neve ugyan nem szerepel a szövegben, de a passzív igeforma – „megaláztatik”; „felmagasztaltatik” –, a zsidó szóhasználatnak megfelelően, egyértelműen az ő cselekvésére utal. Az a gondolat, hogy Isten az alázatosokat kedveli, gyakran nyer megfogalmazást a Bibliában, mind az Ó- mind az Újszövetségben. „Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz az Istennél” (Sír 3,18). „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak azonban kegyelmet ad” (Jak 4,6; 1Pét 5,5; vö. még Lk 1,52).

A vendégek után Jézus a vendéglátóhoz fordul, s azzal kapcsolatban ad tanácsot, hogy kiket hívjon meg étkezésre. A zsidók egyszerű hétköznapon kétszer tartottak étkezést: egy kisebb mérvűt a délelőtti órákban, és egy nagyobb mérvűt késő délután. Ez utóbbi volt a tulajdonképpeni főétkezés. A buzdításban szereplő „ebéd” (ariszton) és „vacsora” (deipnon) erre a gyakorlatra utal. Mindegyik étkezésre szokásban volt vendégeket hívni, mégpedig elsősorban a rokonokat és a barátokat. Jézus éppen arra szólít fel, hogy a vendégeket hívó lépjen túl ezen a lehatárolt körön. Hiszen azon belül maradv a vendéglátást kizárólag a kölcsönösség elve határozza meg: a meghívott magától értetődően viszonzza a meghívást. Sőt a vendéglátásban, amely a meghitt közösségnek egyik legtermészetesebb formája, könnyen személyes érdekek kerülhetnek előtérbe. A buzdítást természetesen nem szabad túl radikálisan értelmezni, és azt olvasni ki belőle, hogy Jézus abszolút módon megtiltja a közvetlen ismerősök meghívását. Nyilvánvalóan nem a rokoni vagy baráti kapcsolat megszüntetését kívánja ő, hanem egy önmagában zárt, sokszor önző érdekeket szolgáló körből való kilépést. A vendégek meghívásában felül kell emelkedni a kölcsönösség szintjén. Nem azokra kell irányítani a figyelmet, akiktől az ember viszonzást vár, hanem a társadalomból kizsáftottakra, akik semmiféle viszonzást nem tudnak adni. Ebben a jézusi mondásban ugyanaz a szemlélet tükröződik vissza, mint a síksági beszédben: a kölcsönösségen alapuló jótett igazában nem jótett (Lk 6,32-36). A jöttet alapja és értéke ugyanis az önzetlenségben és az ingyenességben van. A szegények, sánták, bénák és vakok, akiknek meghívását Jézus szorgalmazza, a társadalom alacsony és megvetett rétegéhez tartoztak. Egyes ószövetségi szövegek (Lev 21,17-23; 2Sám 5,8 a Hetvenes fordításban) megtiltják számukra a templomba való belépést és az áldozatbemutatáson való részvételt. A qumránai esszénus közösség egyetlen testi fogyatékos sem vett fel tagjai közé, és a végidőbeli asztalközösségből is kizártak tekintette őket (1QM 7,4; IQSa 2,5-6). Ezen háttér ismeretében még inkább szembetűnő, hogy Jézus a polgári és a vallási közösségből kizártaknak a meghívását, s ezzel együtt a legbensőbb közösségbe való befogadását szorgalmazza. Érdekes, hogy a következő példabeszédben, amely az ünnepi lakomáról szól, az itt említett csoportok (szegények, sánták, bénák, vakok) szintén szerepelnek (14,21). A példabeszéd házigazdája, akiben Istent ismerhetjük fel, őket hívja meg, miután az elsőként meghívottak nem jöttek el a lakomára. A példabeszéd ezen mozzanatának a fényében Jézus buzdítása még nagyobb nyomatókót kap az evangélium olvasója előtt, hiszen magának Istennek a példája támasztja azt alá.

A kizsáftottak meghívása, mint önzetlen jócselekedet teszi a vendéglátót igazán boldoggá. Bár jótette nem viszonzásra irányult, mégsem marad viszonzás nélkül. A feltámadáskor maga az Isten fogja a szeretet ezen nagylelkű megnyilvánulását megjutalmazni. Érdekes az „igazak feltámadása” kifejezés, amelyet egyes exegéták azzal a felfogással hoznak összefüggésbe, mely szerint csak az igazak támadnak fel. Kétségtelen, hogy Jézus korában még nem volt egységes álláspont azzal kapcsolatban, hogy kiket is érint a feltámadás. Mind a részleges, mind pedig az általános feltámadásra található példák (részleges: 2Mak 7,9, 14,29; Lk 20,35; általános: ApCsel 24,15; Jn 5,28 köv.). Ennek ellenére nem szükséges, hogy az említett kifejezésben a feltámadásnak az igazakra való leszűkítését lássuk. A mondással ugyanis Jézus nem a feltámadottak számáról akar tanítást adni, hanem az önzetlen jótett jutalmának a bizonyosságát kívánja kifejezésre juttatni: a nagylelkű személy az igazak jutalmát kapja meg a feltámadáskor.

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (4.)

AMI FONTOS: AZ ATYA

Példakép

Természetesen az édesapa az első férfi példakép a fiú- és a leánygyermek számára. Olyan, mint egy tükör a gyermekek, ha belenéznek, akkor látják az apát, aki erős és határozott egyéniség. A múltban elég volt az értékek átadásához felhívni a figyelmet. Ma ez már nem elég. Meg kell élni és jó példát kell adni. Az édesapa a gyermekek számára a bölcsességnek a példaképe és letéteményese. Ő, aki ismeri a célt és ismeri az utat is, hogyan kell oda elérni. Ő az első nagy útmutató az életben. Ő az, aki a cél felé biztos kézzel vezet.

Fejlesztő erő

Az apaságnak fontos szerepe van a gyermekek emberi egyéniségének kialakulásában: ötletekben gazdag, erőtartalékban, képességekben és rejtett lehetőségekben fejlődik. Ez olyan fejlődés, amely a személy önállóságát alakítja. Egy központ, amelynek mély értelme van. Ennek a megvalósításához nagyon fontos az a tény, hogy tudatos legyen és megtanítsa értelmesen gondolkodni és akarni.

A parancsoló és őrmester típusú apai tekintélynek természetesen már lejárt az ideje. De hogy egy családban a nevelés szempontjából legyen valaki, aki utat mutat, akire fel lehet nézni, akit követni lehessen, aki felnőttként tud viselkedni, arra nagy szükség van.

A tekintély

Napjainkban rengeteget írnak arról: „nemet mondani a gyerekeknek”, vagy pedig „ha igazán szeretsz, mondd nemet”... Ezt könnyű kimondani, de nehéz átültetni a gyakorlatba. Sokkal fontosabb az, hogy a szülők tudják, mikor kell kimondani a meghatározó „igen”-t, amelyet a fiatalokkal, a gyermekekkel közölni kell. Az apának tudnia kell, hogy mikor kell erőt öntenie gyermekébe. Mikor kell szinte a saját erejéből adni gyermeke izomzatához ahhoz, hogy olyan erős legyen mint ő, amikor fenntartja gyermekét úgy, ahogy a magas fal fenntartja a felfutó borostyánt.

Egy olyan atya, aki a gyermekének csak „játszó társa” akar lenni, nem sokat ér, mert csak olyan mint egy sporttárs, akivel játék közben találkozik. Az igazi apa gyermekét lelkiileg megéri, segít a lelkiismeret kialakításában és erőt ad neki, hogy a mindennapi életben megizmosodjon, megerősödjön.

A tekintély lényege nem a parancsolás. A tekintély szó etimológiai eredete a ránézés, a figyelés, követése valaminek vagy valakinek a fejlődésben. A családi tekintélynek is ilyennek kell lenni, hogy jelenlétünk, őrző gondoskodásunk segítsen másoknak a növekedésben, hogy a kezdet sikeres és eredményes legyen.

Ha a szülők nem segítik az ő szeretetteljes gondoskodásukkal és tekintélyükkel növekedni a gyermeket, és nem készítik elő a felnőtt korra, a társadalom fogja ezt megtenni, de már nem szeretetből, hanem parancsból. Nem érzelmi összhangra épülve, hanem az erőszakra, és így csak koravén és engedetlen gyermekek nőnek fel, nem pedig felnőtt és szabad állampolgárok.

Ennek lehet egy kellemetlen oldala is: az összeütközés a valósággal a félelem forrása is lehet. A nevelés célja az, hogy meggyőződjünk és mások is meggyőződjenek arról, hogy tiszteletben kell tartani a hozzánk közel állókat és minden embert is. Valamit megtanulni, erőfeszítésbe is kerül. A nevelés, a növekedés széles skálán mozog. Széles területe, tág horizontja van. Édesapára különösen azért van szükség, mert ő segít felmenni a göröngyös úton.

Valaki nem csak úgy véletlenül lesz jó édesapa. A jó édesapa kialakulásához is sok türelem, figyelmesség és szeretet kell. De gondoljuk meg, hogy kevés olyan öröm van az életben, mint az édesapának az öröme, aki látja azt, hogy gyermeke születésétől fogva az élet különböző szakaszain át egészen a függetlenné válásig, milyen növekedési fázisokon megy át. Az apaságnak természetfölötti öröme is van. Erről így ír az evangélium: „...amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettetek” (Mt 25,40).

AZ ÉDESAPÁK TÍZPARANCSOLATA

1. Az édesapának kötelessége gyermekei iránt, hogy szeresse az édesanyjukat. A család olyan együttélési forma, amely a szereteten nyugszik. Nem elméleti, feltételezett szereteten, hanem valódi, tevékeny szereteten. Szeretet nélkül nem lehet a család igényeit hosszú ideig fenntartani. Nem lehet valaki szülő „kötelességből”. A nevelés mindig „csapatmunka”. Az együttesben a gyermekekkel együtt, akik napról napra növekednek, egy mély egységre van szükség. Olyan egységre, amely megfelel a növekedés számára is. Ez a nevelés biztos alapja. Az édesapa óvhatja az édesanyját azzal, hogy bizonyos terheket levesz a válláról, így az anya kipihenheti magát, új erőt gyűjthet, és lesz ideje önmagára is.

2. Az édesapa legyen jelenvalóság. Ezt akkor mondhatjuk, amikor érzékelhető, hogy a gyermek az édesapa számára a legfontosabb. A statisztikák szerint az édesapák naponta nem végeznek öt percnél több, kifejezetten nevelői jellegű munkát. Van olyan kimutatás is, mely szerint összefüggés van az édesapa távolléte és a gyermekek gyöngye tanulmányi eredménye, vagy a csemeték agresszív magatartása között. Nem annyira az idő a fontos, mint inkább a minőségi együttlét. Egy apa akkor van jelen, ha gyermekével nemcsak a tanulásról beszélget, hanem a saját munkájáról is, ha betekintést enged az életébe. Az is fontos, hogy azokat az apró vagy jelentősebb közléseket is észrevegye az apa, amelyek a gyermek lelkivilágából kiolvashatók.

3. Az édesapa akarva, akaratlanul példakép. Napjainkban az édesapa személye nagyon nagy támaszt jelent gyermeke számára. Elsősorban meghatározza a viselkedési módját, hogy hogyan, milyen becsületesen áll a munkája mellé, hogy példaképe-e gyermekének a becsületesség és a jóság terén. Még akkor is, ha ezt nem mutatja ki állandóan, vagy más a véleménye ezen a téren, a gyerekek figyelmesen nézik apjukat, megfigyelik minden mozdulatát és észreveszik az értelmét is egy-egy cselekedetüknek. A gyermek lelkiismeretének kialakításában az édesapa viselkedésmódjával elmulaszthatatlan és pótolhatatlan példaképet jelent.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Keresztelő Szent János

„Ő tudta, hogy halálra adják
Jánost ki rámutatott: Íme
a Bárány
Aztán – ki tudja – miért
hallgatott. Így hallgat a
Titoktitok-árkok mélyén”

János a Titok előhírnöke: az egyetlen, akit Keresztelőnek neveztek a kortársai. Izaiás. a próféta írta róla: „Nézd, elküldöm követemet, hogy előkészítse utadat...”

Andocsón. a „Jánosok oltára”-nál. ahol az oltárképen Nenomuki Szent János. az evangélista és a Keresztelő barokkosan ábrázolt alakjához az utóbbi szüleinek: Erzsébetnek és Zakariásnak szobor-emléke társul. Mésis csak ez a János az uralkodó. a szörnyűs. akit korábban Illésnek „néztek”. hiszen hőrvet is viselt. Helvesebben: Illés utott eszikbe: ő az utolsó időben visszatér. hogy a Messiás hírnökeként falkészítse néhét az üdvösségre. Hitték(?): a rési prófétaság szellemének megfelelő...úú Illés támadt...”

Aztán elhanyagolt: „Tartsatok bűnbánatot”. A keresztése is. felszólítása is úú volt Izrael földjén. Halála a későbbi századok festészetében alkotáradandoklására vallón a Heródiás követelte fei ikonográfiai ábrázolása: kódexlanon a feien „végtelen nyugalom árad el”. A lan a VI-VII. századból való. Ünnepi ikonon (VI-VII. század) ív jelenik meg János: a keresztre feszítésnél Mária mellett ő áll. aki evszer már tanúsította: „Íme. az Isten Báránya...”. A VIII. században jelenik meg helvén az evangélista János. a „szeretett tanítvány”. Eredetileg tehát Mária és a Keresztelő a közbeniárók...

Alakia vizek ielkénéből sem hiányzik: a Jordán folyóban keresztelt. amit élő vizek forrásának tekintettek. benne megösvöült Námán. a Jordánon át ragadta el Isten Illés prófétát. Másoknak a Jordán maga a keresztése volt. Vizekről és keresztéséről Aranyszáúú Szent János (és Vazul) ír. elmélkedik. s ki ne gondolta a bizánci Ivánra – aki az evházi: kultikus evakorlatban a Keresztelőt ielenti: „A víz mindent mos. öntöz és tisztít. A víz természete usvan ev. a teremtményekben azonban tábhféleképpen oszik el: az oláiban édesség. a lilimban fehérség. a rózsában viros szín... ital a névnlábiúaknak. fölneveli a halakat... Valahánvszor megazdagodunk. a víz által gazdagodunk meg... Nem kénes az emberi beszéd. hogy a víz sokat magasztalt kevelmét nontosan kifejtse... Noha sokat beszélttem a vízről. nem tudom. honnan ön rám ismét ez a szomiúság. s most is a vizeken átkelve megint szomias vaevok —. de emlékezem arra. amit Üdvözítő Jézus Krisztusunk hirdetett az evangéliumban: Ha valaki szomiazik. iöüön hozzám és íevék: aki usvanis hisz bennem. mint az Írás mondja. annak henseiében élő vizek forrása fakad. Jöü. boldog apostol. János. hívi minket a Jordánhoz! Valóban sok víz folyt le azóta. töled kaniuk az isteni koszorút. És megkeresztelkedett a Bűntelen és megszentelte a földkerekség vizeit... Amikor vizet látsz. fuss hittel!”

Elemek sorában Ivánhoz társul az ő északáiának tüze: a rési tízévűítés (szent nillanat!) magvarázatát több bibliai helvre hivatkozva nvűitia az evházi: az öszvetsési könnvek hálvánvozásnak tartják. János evangélista könnvét viszont a viláosság dícséretével kezdi: „A viláosság a sötétségben világít. de a sötétség nem fogta fel. Megjelent ev ember. akit Isten küldött. János volt a neve.” Ő tett tanúságot a viláosságáról. Jézus ezt mondja róla: „Éő és világító lámna volt. de csak ideig-óráis akartatok a fényében élni.” Gvönvörködtető költői ielenet a XVIII. századi komáromi iezsuiita gimnázium magománva: János nanián hat diák fáklvával vonult a napvtemplomba – násztor óúnvában. Köztük aranvban-ezüstben ev ifiú: János. aki habfehér báránvt vezetett. Történelmi fölfevészen áll. hogy János király az evik evzelve örömére Szent Iván-tüzet evűított.

Erdélyben – Csíkszentdomonkoson. az anevvalozás az ünne iátéka: az anevlok feiien búzavirásból font koszorú. köztük a királvné halad. Jánost köszöntik. aztán fiövelmük Jézusra „terelődik”: „Örvendi. szívem. örvendi. várakozó napon. / Keresztelő János nevének nanián... / Fénves kristálytűkör a Jézusunk szívve. / A szén lilimnak zöldelő mezeie...” S már a polotai nassió történetében iáruink. halladás talánval: „I átiátok a Jézust talnie álló vérhe... / Szent Jánoson kívül ev kerek domborska. / Azon növelkedik ev érles almafa. / Édes az almája. csukros a rózsája. / Azalatt ül vala Szízánva Mária...” Mintha az V-VI. századi keresztfa ikonográfiaa térne vissza az erdélyi ünneplésben: a Keresztelő és a Szent Szíz csöndes óráia.

Hóni táiakról érdemes átlenni határokat: Róma lateráni keresztelő kánolnáiban (első formája 222 körül énuilt!) a keresztelőkút nárkánván a ióttóú Nagv Szent Leó disztichonia „folvatiá” az Aranyszáúú sorait:

„Életnek forrása ez itt életre reményünk,
Szentté válik aki ebből megszületik.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Szeptember 22. és 25. között a Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezi a Katolikus Társadalmi Napok országos rendezvénysorozatát. A KATTÁRS üzenetéről, valamint a szegedi programokról augusztus 22-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban tartottak sajtótájékoztatót. Az eseményen kiderült: a programkínálatban utcai kiállítások, tudományos- és egyháztörténeti konferenciák, családi nap, ifjúsági alkalmak, számos kulturális program, továbbá könyvbemutató található. Kiadók, mozgalmak, szervezetek és közösségek mutatkoznak majd be a Dóm téren. Estéknként koncertek várják az érdeklődőket, a Dóm téri forгатag színpadán pedig bemutatkoznak az egyházi iskolák művészeti csoportjai, és a NEK hírnökei is. A Szent Gellért Fórum ad otthont a KATTÁRS Kupának, melyen 13-14 éves labdarúgók mérhetik össze tudásukat. A liturgikus programok között az egységet kifejező Ökumenikus Istentisztelet mellett lesz szentmise családok számára, illetve ünnepélyes nyitó- és zárószentmise a Székesegyházban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által támogatott GEMMA Fejlesztő Iskola augusztus 31-én, 9 órai kezdettel tartja új épületének ünnepélyes megnyitóját. Az eseményen jelen lesz többek között Novák Katalin köztársasági elnök, Maruzsa Zoltán köznevelésért felelős államtitkár és Botka László, Szeged város polgármestere. Az intézmény új épületét Kiss-Rigó László püspök áldja meg.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében szeptember 1-jén, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Talló Éva „Medjugorjében jártam” című útbeszámolóját hallgathatják meg az érdeklődők. Az estnek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

Bor és naplemente – Borral kísért várostörténet a Dóm tornyában címmel különleges programra várják az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpontba. Szeptember 2-án, pénteken 18.30 órától egy pohár borral kísért várostörténeti vezetésre invitálják a látogatókat a Székesegyház nyugati tornyába, ahová 302 lépcső vezet. A 46 méter magasságban lévő kilátószintet elérve a főszerep Szeged esti panorámájáé, a város történetéé és a Pannonhalmi Bencés Főapátság címzetes boraié lesz. A program látogatása a jegy.hu internetes felületen, vagy a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában a szeptember 1-jén, 17 óráig megváltott jegyekkel lehetséges. További információ a domlatogatokozpont.hu világháló oldalán olvasható, valamint a 06-20/385-5061-es telefonszámon kérhető.

Marek Jedraszewski krakkói érsek Kiss-Rigó László püspökkel koncelebrál szentmisét szeptember 3-án, Ruzsán a helyi közösség által szervezett ünnepség keretében.

A Kateketikai Iroda szervezésében a Szeged-Csanádi Egyházmegye hitoktatói Orosházán tartják tanévnyitó értekezletüket szeptember 3-án, melyet követően 12.30 órakor Serfőző Levente oktatási helynök celebrálja a Veni Sancte szentmisét a Jézus Szíve templomban.

Szeptember 4-én rendezik a hagyományos Szobori búcsút az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban. A 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Antal Imre plébános celebrálja, melynek keretében átadják a Szer Üzenete-díjat. A hagyományoknak megfelelően a környékbeliek fogatokon, kordékon, lovaskocsikon érkeznek a búcsúra. A fogatok látványos felvonulása mellett fogathajtó ügyességi verseny, néptánc, népzene, családi program, játszóház, valamint bábelőadás várja az érdeklődőket. Részletes program az opusztaszer.hu világháló oldalán olvasható.

A Szent Koronáról nyílt fotókiállítás a szatymazi Szent István király templomban. Az Évszázadok tanúi – a Magyar Koronázási jelképek című tárlat anyagát a Magyar Örökség-díjas Szelényi Károly képeiből válogatták. A fotók mellett a szakrális térben a sándorfalvi Szécsi István által készített Szent Korona másolatát is elhelyezték. A tárlat augusztus 31-ig látható.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 10 településéről 25 édesanya érkezett augusztus 14-én a Szeged környéki tanyavilágban található Stella Maris Vendégházba, hogy együtt készüljön Nagyboldogasszony ünnepére. Hajnalban elzarándokoltak egy útszéli kereszthez, hogy a napfelkeltében találkozzanak Istennel, és imádkozzanak a békéért. A Résztvevők a montserrati zarándokok táncával, majd rózsafüzért imádkozva indultak vissza a vendégházba, ahol egy kora reggeli mise szentelte meg az ünnepet. A nap folyamán a körtáncok mellett változatos programok segítettek a máriás lelkiület megélésében.

A nemrég megújult Nagyboldogasszony templomban tartotta augusztus 20-ai ünnepségét a Csongrád-Csanád megyei Pusztamérges község közössége. Papp Sándor polgármester Szent István király munkásságát méltató beszédét követően a Szent Ágoston Katolikus Általános Iskola és Óvoda diákjai mutatták be műsorukat, mely az új kenyérről, valamint az összetartozás fontosságáról szólt.

A hívek adományának köszönhetően kettős keresztel gazdagodott a szeged-szentmihályi Szent Mihály templom kertje. A szimbolikus motívumokkal díszített alkotást Szekeres Zoltán fafaragómester készítette. A keresztet augusztus 21-én, szentmise keretében adták át a plébánia közösségének.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.